

מ"י 23901/01/15 - אורן קורידו נגד מדינת ישראל

בית משפט השלום בחיפה

מ"י 23901-01-15 משטרת מרחב חוף/מטה מרחב חוף - חיפה נ' קורידו
תיק חיצוני: 01140004022015

בפני כבוד השופט אחסאן כנעאן
מבקש אורן קורידו ע"י ב"כ עוה"ד סיגל דבורי
נגד מדינת ישראל
משיבה ע"י ב"כ עוה"ד פקד ליאת מיכל

פסק דין

1. לפני בקשה לפסיקת פיצוי בגין מעצרו של המבקש בהתאם להוראות סעיף 38(א) לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה-מעצרים), התשנ"ו-1996.
2. המבקש נעצר ביום 11/1/15 והובא לפני ביום 12/1/15 לדין בבקשה להארכת מעצרו. במסגרת הבקשה להארכת מעצר יוחס למבקש ביצוע עבירה של הפרת צו פיקוח שניתן בהתאם לחוק הגנה על הציבור מפני עברייני מין, תשס"ו-2006 (להלן: "**חוק ההגנה**").
3. אין חולק בין הצדדים כי ביום 26/1/14 ניתן על ידי כב' השופט מיכאל ליפשיץ צו פיקוח בהתאם להוראות חוק ההגנה. הצו ניתן במסגרת ת"פ (שלום חיפה) 38645-02-11 ובמסגרת הצו נאסר על המבקש בסעיף 5.7 כדלקמן: "**איסור החזקת או צפייה בסרטים או בחומרים פורנוגרפיים, בין במחשב, בין במכשיר טלפון סלולרי ובין בכל מכשיר אחר. יחד עם זאת, המשיב יוכל לעשות שימוש במחשב או בטלפון סלולרי חכם, בעת שהייתו במעון נווה מנשה, וזאת על פי ההגבלות שיוטלו עליו על ידי גורמי המעון. ככל שהמשיב יצא לחופשות, אזי האיסור יהיה כולל וינאסר עליו גם שימוש במחשב או במכשיר טלפון סלולרי חכם**".
4. אין חולק עוד כי הצו עמד בתוקף עד ליום 15/2/15.
5. מספר ימים בטרם מעצרו של המבקש הוא שוחרר ממעון "נווה מנשה" והחל מאותו מועד הוא התגורר בביתו בחיפה. על פי הנטען בבקשת המעצר ובתיק החקירה, המבקש הפר את צו הפיקוח בכך שנמצא בביתו כאשר ברשותו מכשיר סלולרי חכם.

6. בהחלטה מיום 12/1/15 קבעתי כי מתקיים חשד סביר לביצוע העבירה המיוחסת למבקש, שכן באותו שלב לא היה ברור אם המבקש שוחרר מהמעון בו שהה. בנוסף הוריתי כי תיעשה בדיקה האם בטלפון שנתפס ברשות המבקש יש גישה למרשתת ובמידה והבדיקה תעלה שהמכשיר חסום אזי ישוחרר באותו יום עד השעה 19:00. מאידך, במידה ויתברר כי המכשיר נגיש למרשתת המבקש ייעצר עד ליום 13/1/15 שעה 12:00 לצורך ביצוע פעולות החקירה המבוקשות.
7. המשטרה ביצעה בדיקה באותו יום כאשר התברר שמכשיר הטלפון חסום ואין גישה למרשתת. יחד עם זאת, במהלך השעות שהוקצבו לצורך ביצוע פעולות אלה התקבלה פניה מאת אחד המטפלים במעון בו שהה המבקש בטרם שחרורו לפיה המבקש פנה אליו בבקשת חברות באתר החברתי פייסבוק. מאחר והמשטרה סברה כי מדובר בהפרה נוספת של צו הפיקוח, היא עצרה אותו שוב והמבקש לא שוחרר בהתאם להחלטתי.
8. ביום 13/1/15 המבקש הובא שוב להארכת מעצר בפניי ובהחלטה מאותו יום הוריתי על שחרורו בשים לב לכך שקיימת לאקונה בצו הפיקוח, אשר אינו מתייחס לתקופה בה ישוחרר המבקש מהמעון בו שהה ואינו מתייחס לאפשרות שהמבקש יחזיק וישתמש במכשיר טלפון חכם לאחר אותו שחרור. הצו מתייחס אך ורק לתקופה בה המבקש שוהה במעון ולתקופות בהן הוא יוצא לחופשה מהמעון.
9. לאחר אותו שחרור הוגשה הבקשה המונחת לפניי כאשר הבקשה מתייחסת אך ורק למעצרו של המבקש בין התאריכים 12 ל-13 לינואר 2015.
10. ביום 15/7/15 קיימתי דיון במעמד שני הצדדים כאשר המבקש נחקר על ידי ב"כ המשיבה ולאחר מכן הצדדים סיכמו טענותיהם בעל-פה.
11. השהיתי מתן החלטה בתיק בשים לב לכך שבתקופה זו היה תלוי ועומד ערעור בבית משפט המחוזי בחיפה על פסק דין שניתן על ידי ובו התייחסתי לטענה האם ניתן לפסוק מעבר לסכום הנקוב בתקנות סדר הדין (פיצויים בשל מעצר או מאסר), תשמ"ב-1982 (להלן: "**התקנות**"), בעבור כל יום מעצר.
12. ביום 19/11/15 ניתן פסק דין על ידי בית משפט המחוזי בחיפה בע"פ 38219-07-15 מ"י נ. **עאדל חג'אזי** [פורסם באתר בתי המשפט] בו נמנע בית משפט המחוזי לתת הכרעה סופית בסוגיות העקרוניות שעמדו על המדוכה בשים לב לכך שנקבע באותו מקרה שמעצרו של המשיב שם היה מעצר מוצדק והוא אינו זכאי לפיצוי כלל. יחד עם זאת, בית משפט המחוזי נתן מספר הערות המתייחסות לסוגיות העקרוניות עליהן אעמוד בהמשך.
13. על מנת שמבקש יזכה בפיצוי בגין מעצר שווא עליו להראות כי החלטת הקצין הממונה, אשר הורה על מעצרו, הינה החלטה בלתי סבירה. בית משפט המחוזי בעניין חג'אזי הפנה לדברי בית משפט העליון ברע"פ 10141/09 **בן חיים נ. מ"י** (ניתן ביום 6/3/12) שהתייחסו לביצוע חיפוש על גופו של חשוד וקבע כי דברים אלה נכונים גם לעניין החשד הסביר המבסס עילת מעצר ראשוני. ואלו הדברים "**מבחן החשד הסביר הוא בעיקרו מבחן אובייקטיבי שבו נדרש בית המשפט להעריך את סבירות שיקול דעתו של השוטט שערך את החיפוש לשם**

הכרעה בשאלת חוקיות החיפוש. יחד עם זאת, התנאים שבהם יתקיים חשד סביר המצדיק עריכת חיפוש ללא צו שיפוטי אינם ניתנים מטבע הדברים להגדרה ממצה וחד-משמעית. יישומו של מבחן זה מבוסס על נסיבותיו הפרטניות של כל מקרה ומקרה, על המידע שהיה בידי השוטרי בעת עריכת החיפוש ואף על ניסיונו ושיקול דעתו המקצועיים של השוטר שערך את החיפוש".

14. בע"א 4371/13 לסרי נ. משטרת ישראל (ניתן ביום 14/12/14) אישר בית משפט עליון את קביעת בית משפט המחוזי, אשר קבע: "פעולותיה של הנתבעת (המשטרה-י.ד.) אשר חלקן יכולות היו, בחוכמה שבדיעבד להיעשות בדרכים חלופיות, או לא להיעשות כלל, אין בהן, כשלעצמן, כדי להצביע על התרשלותה של הנתבעת, או על חריגה ממתחם שיקול הדעת המסור לה... אין חולק, כי לתובעים... כמו לכל חשוד בהליך פלילי, נגרם סבל כתוצאה מפתחת הליך פלילי כנגדם. יחד עם זאת, למעט במקרים הקבועים בחוק אין בעובדה זו כשלעצמה כדי לחייב את המדינה בתשלום פיצויים".

15. ועוד, בע"א 3580/06 עיזבון המנוח חגי יוסף ז"ל נ. מ"י (ניתן ביום 21/3/11) נקבע: "כלל הוא, כי את התנהגות החוקרים ואנשי התביעה בכל שלב משלבי ההליך יש לבחון בזמן אמת - בעת עשייתן של הפעולות ובזמן קבלת ההחלטות. שאלת הפרת חובת הזהירות הקונקרטית שחלה על גורמי החקירה והתביעה נחתכת על פי הנסיבות, התנאים והאפשרויות שהיו קיימים במועד הרלבנטי שבו התנהגות הרשות עומדת למבחן. סבירות ההתנהגות נבחנת על פי מכלול הנתונים ששימשו את הרשות במועד הקובע. אין בוחנים את ההתנהגות בדרך של חוכמה לאחר מעשה ויש להתחשב באמצעי החקירה שהיו זמינים במועד הרלבנטי, ולא להקיש מהאמצעים הקיימים היום לעניין האמצעים שנעשה בהם שימוש בעת ההיא, וטרם ההתקדמות הטכנולוגית שחלה בעשורים האחרונים".

16. יתרה מכך, ההלכה הפסוקה קבעה כי מקום שהמעשה הנזיקי הנוטען על ידי מפעיל הסמכות הינו מעשה שבשיקול דעת יש לנקוט יתר זהירות ביחס לתביעות רשלנות נגד המדינה. עוד נקבע כי יש לקבוע כי ככלל לא קיימת חובת זהירות במקרים שהם בשיקול דעת, אלא אם כן הפעלת שיקול הדעת חרגה מכל אמת מידה סבירה, או הייתה נעדרת כל אחיזה במציאות. במקרים אלה אל לו לבית המשפט להימנע מהטלת אחריות ולתת לרשות להסתתר מאחורי מסך שיקול הדעת (ראה ע"א 915/91 מ"י נ. יצחק לוי) (ניתן ביום 17/5/94).

17. לאחר שעיינתי בתיק החקירה העוסק במעצרו של המבקש, בטענה שהפר את צו הפיקוח לאחר ששלח בקשת חברות בפייסבוק לאחד מעובדי המעון, אני סבור כי קיים חשד סביר לכך שהמבקש ביצע את אותו מעשה, למרות שלא הודה במפורש בביצועו. לצורך כך קיים מייל שנשלח מאותו מטפל למשטרה ביום 12/1/15 בשעה 11:26. המבקש נחקר על ביצוע מעשה זה באותו יום בשעה 16:36 כאשר בתחילה הכחיש שהוא שלח את בקשת החברות. יחד עם זאת, כשהתבקש לתאר איזה תמונה מופיעה בפרופיל הפייסבוק הוא תיאר במדויק את התמונה. עניין זה העלה תהייה מוצדקת מפי החוקר שחקר אותו הכיצד הוא זוכר את תמונת הפרופיל אם הוא טוען שמזה 4 שנים לא נכנס ולא ראה את פרופיל הפייסבוק שלו. יתרה מכך, כשנשאל אם הוא רוצה להתעמת עם אותו מטפל ולומר לו שתלונתו כזב, השיב: "אני לא אמרתי שהוא משקר, אבל זה לא אני". ברי כי מדובר בהכחשה רפה ולכן אני קובע כי התקיים חשד סביר לביצוע המעשה שיוחס למבקש, קרי: שימוש במרשתת על

ידי שליחת בקשת חברות בפייסבוק.

18. אולם בכך לא סגי ובדיקת קצין המשטרה אינה מתמצה בנושא זה בלבד. על מנת להקים חשד סביר לביצוע העבירה על קצין המשטרה לבחון בנוסף האם המבקש עבר על אחד האיסורים המופיע בצו הפיקוח. בנקודה זו המשטרה כבר הייתה מודעת לטענת ב"כ המבקש לפיה הצו לא חל במקרה כזה והמבקש לא עבר על כל איסור שבו. בפני הקצין אף עמדה החלטתי מיום 12/1/15 לפיה קבעתי **"יש משהו בטענת ב"כ החשוד לפיה סעיף 5.7 לצו שניתן מסדיר את נושא השימוש בטלפון חכם תוך כדי שהיית החשוד במעון ויציאה לחופשות, אך אין כל התייחסות בצו למקרה ובו החשוד ישוחרר מהמעון, לגבי האיסורים החלים בכל הקשור לשימוש בטלפון חכם"**. משעמדה החלטה שיפוטית בפני הקצין ברוח זו, שומה היה עליו לשקול טענה זו בטרם החליט על מעצרו של המבקש, אך נראה כי ההחלטה התקבלה ללא שעובדה זו הובאה בחשבון כאשר נקודת המוצא הייתה שהמבקש הפר את הוראות הצו.

19. אית תחולת צו הפיקוח אף עולה מלשון הצו ושומה על קצין המשטרה לבחון את הצו עצמו. בשים לב לכך, אני סבור שאין המדובר בטעות בהפעלת שיקול הדעת, אלא יש כאן התעלמות מוחלטת ובוטה מהערת בית המשפט ומטענות ב"כ המבקש ועל כן אני סבור שהמשך החזקת המבקש במעצר החל משעה 19:00 ביום 12/1/15 ועד ליום 13/1/15 הייתה רשלנית ומזכה את המבקש בפיצוי.

20. לעניין גובה הפיצוי בית משפט המחוזי בהחלטת חיג'אזי העיר מספר הערות ובין יתר ההערות מצא לנכון לומר כי מגמת פסיקת הפיצויים במסגרת הליכים פליליים, כפי שבאה לידי ביטוי בשורה של פסקי דין, היא למצות את הליך פסיקת הפיצוי במסגרת הפלילית וזאת כדי לחסוך התדיינות נוספת במישור האזרחי. עוד הוסיף כי נראה לכאורה שעקרונות אלה צריכים להשליך על פסיקת פיצוי בגין מעצר שווא. יחד עם זאת, בית משפט המחוזי נמנע מלהתייחס ולקבוע מפורשות האם התקרה הקבועה בתקנות מתייחסת לכל ראשי הנזק בגינם חשוד יכול לתבוע או שמא מתייחסת אך ורק לראש הנזק של הפסדי שכר כפי שסברתי בהחלטתי הקודמת.

21. בית משפט המחוזי העיר בנוסף כי יש להתחשב בעברו הפלילי של החשוד וכן באפשרות שעומדת בפני הקצין להורות על שחרור בתנאים חלף מעצרו של החשוד.

22. לאור האמור לעיל, ובהתחשב בכך שלא שיניתי את דעתי מאז מתן פסק הדין בעניין חיג'אזי באשר לפרשנות התקנות, אני סבור כי תקרת הפיצויים הקבועה בתקנות אינה מהווה מחסום מפני פסיקת פיצוי בגין עוגמת נפש בסכום העולה על התקרה. מאידך, יש לקחת בחשבון שלמבקש הניצב לפניי יש עבר פלילי בגין עבירות אלימות, עבירות רכוש, עבירות מין בקטין, איומים, ואין ספק כי מדובר בעבר פלילי עשיר כך שאין להפריז בעוגמת הנפש שנגרמה למבקש בגין מעצר ללילה נוסף.

23. בנוסף מדובר בהחזקת המבקש במעצר ללילה נוסף כאשר המבקש אינו חולק שיום לפני כן לא היה מעצר שווא והוא אינו מבקש פיצוי בגינו.

24. לאחר שהבאתי בחשבון את כל הטענות הנ"ל, אני מחייב את המשיבה לשלם למבקש פיצוי בסך של 750 ₪ בתוספת שכר טרחת עורך דין בסך של 750 ₪ בתוספת מע"מ.

25. המזכירות תמציא העתק פסק הדין לצדדים. ב"כ המשיבה תהיה רשאית לפנות ללשכתי לצורך השבת תיקי החקירה.

ניתן היום, י"א כסלו תשע"ו, 23 נובמבר 2015, בהעדר הצדדים.